

af denne Beholdning paa Lager og fremdeles have Fornøjelsen af at have indbetalt Fabrikationsafgifterne, medens vi ikke kan indkassere dem igen hos det forbrugende Publikum.

Da Indenrigsministeren anden Gang standsede Salget af Drikkesprit, laa Fabrikerne inde med ca. 400,000 l, tjenlige til Salg som Akvavit og Brændevin, medens 460,000 l var til Stede i stærk Styrke, det vil sige, at det var Sprit, der først efter en yderligere Behandling kunde anvendes til Nydelse. Her maa jeg nu tillade mig at indskyde den Oplysning for det høje Ting, at Tilvirkningen af Spiritus, der paa de endnu i Aaret 1916 i Drift værende Fabriker var 17,7 Mill. l à 100 pCt., ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 6. Marts d. A. blev nedsat til $4\frac{3}{4}$ Mill. l, og den til Tilvirkningen nødvendige Sæd skal ifølge Kornloven leveres fra Staten; Industrien maa ikke selv købe noget, den skal nøjes med, hvad Staten giver. Nu erklærer Ernæringsraadet, at det ikke kan afse det Kvantum Sæd, som er fornødent til den af Indenrigsministeren fastsatte Produktion. Ernæringsraadet kan, efter hvad det meddeler os, ikke levere mere Sæd, end hvad der svarer til den Fabrikation af Brødgær, som er nødvendig til Befolkningens Forsyning med Brød, og den Sprit, der flyder derfra, bliver kun 2,7 Mill. l. Det vil altsaa sige, at Industrien fra i Fjor til indeværende Maaned er nedskaaet med ikke mindre end 81 pCt., kun 19 pCt. af Virksomheden i hver enkelt Bedrift er endnu tilbage. Som Følge af, at Ernæringsraadet ikke kunde levere mere Sæd, var det, at Indenrigsministeriet udstedte en Bekendtgørelse, hvorved man atter standsede Salget af Drikkesprit, for at det kunde tages under Overvejelse, om denne Drikkesprit eventuelt skulde overføres til teknisk Forbrug, idet de 2,7 Mill. l, der fremtidig blev at producere, ikke vilde være tilstrækkelige til at dække Landets Forbrug af teknisk Sprit.

Under de Forhandlinger, der førtes i Marts Maaned, blev det anslaaet, at Spiritusloven skulde indbringe Statskassen 15 Mill. Kr., og saa vidt mig bekendt er allerede godt og vel de 12 Mill. Kr. gaaet ind i Statskassen, saaledes at den kun mangler 3 Mill. Kr. i, at Overslagsbeløbet er indgaaet. Jeg tror, at disse 3 Mill., hvoraf jo den Drikkesprit, der nu er beslagnet, skulde indbringe en Del, ogsaa vilde have kunnet komme fuldt ind. Men nu er det for at hjælpe til begge Sider, saaledes forstaar jeg det, at den højtærede Minister kommer med

sit Forslag om at lade denne snart berømte Million Flasker Akvavit og Brændevin gaa ud i Konsum, medens Resten, 460,000 Liter, der var lavet som Drikkesprit, skal overføres til Forbrug i Teknikken. Denne ene Million Flasker vil efter Lovforslaget indbringe ca. 8 Mill., og derved har jo Statskassen faaet Ækvivalent for de 3 Mill., den eventuelt vilde miste ved, at Drikkespritten blev overført til teknisk Sprit; saa for saa vidt synes det mig, at den højtærede Finansminister skulde have været tilfreds og ikke være gaaet til de to andre Bestemmelser med Hensyn til at afskære den denaturerede Sprit den hidtil fastsatte Godtgørelse, som nu kun bliver 38 Øre pr. kg eller 30 Øre pr. Liter, og til at tillægge den øvrige tekniske Sprit samme Tillægsafgift, som der er i Loven af 17. Marts d. A., det vil med andre Ord sige 100 pCt. Mine Meningsfæller og jeg er meget imod en saadan Fordyrelse af Raastoffer, der anvendes i store Dele af den danske Industri og i Næringsbruget, og vi kan i saa Henseende ganske slutte os til de Udtalelser og Ændringsforslag, vore Meningsfæller nede i det andet høje Ting har fremsat og stillet ved denne Sags Behandling, men som det — det beklager jeg — ikke har været dem muligt at faa gennemført. Og efter det Resultat, jeg er kommet til ved at konferere med ærede Medlemmer her i Salen og med den højtærede Minister, maa jeg baade paa mine Meningsfællers og egne Vegne ligeledes meget beklage, at det heller ikke vil kunne lykkes her i Salen at faa gennemført Ændringer i Lovforslaget sigtende til, at disse Beskatningsregler kunde falde bort. Paa min Industris Vegne vil jeg bemærke, at vi ved en tidligere Forhandling har tilsagt den højtærede Indenrigsminister, at vi ikke skulde opponere imod, at han til Hjælp for Statskassen fik den halve Godtgørelse paa den denaturerede Sprit, at vi nøjedes dermed. Det er et forholdsvis mindre Beløb. Men derimod er vi ganske overordentlig betænkelige ved den store Afgift, der lægges paa den tekniske Sprit, og naar vi overhovedet vil kunne akkviescere ved Lovforslaget, som det nu foreligger, er det, fordi der er tillagt den højtærede Finansminister Bemyndigelse til, hvor særlige Forhold gør sig gældende, at fritage forskellige Anvendelser af Spiritus for denne Tillægsafgift. Jeg sigter her navnlig til Apothekerbrug, Medicinalbrug, almindelig Fabrikation af Medicinalvarer, Brug i Hospitaler og lignende, ligesom jeg ogsaa gaar ud fra, at en tilsvarende Bestemmelse i Lovforslagets § 3 angaaende den denaturerede Sprit ogsaa